

חת-המקלע הישראלי.. עוזי" הופך לחת המקלע המבוגש ביותר

עוזי פה - עוזי שם

עוזי יורה בכל העולם

מוחמד ואיברהים
— למעבידים ערמומיים

בגרמניה זהו נושא הגייסות הגרמני החדש שנכנס לשירות בצבא גרמניה ונועד למלא תפקידים של טנק קל. הוא חמוש בתותח וצוותו, המונה 11 איש, מסוגל להילחם בתוכו משני אנשני ירי (ראה חץ), בהם מותקנים תת-מקלעים עוזי.

בחוף ה"מארדו" צילום בתוך הנגמ"ש הגרמני החדש, כשתת-מקלע עוזי נראה מורכב בו בתוך אחד מאשנבי הירי. הרובאים בנגמ"ש מכוננים את העוזי באמצעות פריסקופים מיוחדים. שכן הנגמ"ש מכוסה שריון כולו.

גררו עמם בצאתם את גופתו של גואידו ("אינטי") פראדו (32). עוד באותו יום הוציאה גופתו של פראדו לראוה בפני עתונאי אים וחברי הממשלה הבוליביאית. פראדו היה חברו לנשק ויורשו של צ'ה גבארה האגרי. אחרי שנהרג צ'ה, המשיך פראדו להנהיג את המחתרת שנועדה לחלל מהפכה בבוליביה ברוח המהפכה הקובאנית של פידל קאסטרו. לפני שבועות מספר מצא גם הוא את מותו.

★ ★ ★

ציוד לחיית-המים

הפעם, בדרך מזורה, היתה גם ישראל מעורבת במאבק, אם כי בעקיפין. כש פירסמה ממשלת בוליביה את פרטי הקרב בו חוסל פראדו והפיצה תמונות מהלך הקרב, הסתבר כי חלק מאנשי המשטרה החשאית הבוליביאית שנטלו בו חלק היו חמושים בתת-מקלע עוזי. לא מן הנמנע כי פראדו מצא את מותו מצרור שגורה בעוזי.

צ'רורות של כדורים שנורו מרובי סער ותת-מקלעים התעופפו מעל ה' מידרכות ובין הבתים של רחוב סאנטה קרו, אחד הרחובות הראשיים של עיר הבירה הבוליביאית להפאז. כ-70 חיילים בוליביים ושוטרי-חרש של המשטרה החשאית תקפו את הבית מספר 584 באותו רחוב. הם הקיפו אותו מכל עבריו וירו אל חלונותיו, דלתותיו וגגו. מתוך הבית עצמו הושבה אש. אלא שהיא היתה חלשה לנוכח מטר הכדורים שניתך אל הבית. היא אלה יריות בודדות. כנראה מאקדחים. הקרב נמשך כך כשעה תמימה. אותה שעה אחזה בהלה רחוב כולו. אני שבים, שלא הבינו את פשר המתרחש, נסו מבתיהם, ולכדו בתוך האש משני צידי הרחוב. אשה אחת נהרגה.

לבסוף הצליח אחד משוטרי-החרש להתקרב אל הבית, הטיל רימון פנימה ודרך אנשי המשטרה והחשאית התפרצו לתוכו, תרר שקט. איש כבר לא ירה מתוך הבית. אנשי המשטרה החשאית התפרצו לתוכו,

לתשלומי מהלה, טיפול רפואי או פיצויים במקרה של תאונת עבודה — אינה מפרייה עה להם. **איך להעסיק** — בדי לשלם. בנוסף למועלים החוקיים, מגיעים מהרצועה מדי יום למושביו הנגב בין 300 ל-400 מסתני נים. הם מגיעים לעיתים ממרחקים עצום מים — במשאיות, כמוניות. על אוטובוס, ברגל — ומתקבלים בידים תוחות: "אנח" נו לא מסתכלים על השעון. עובדים גם 12 שעות במקום שמונה" מסבירים מוחמד

סברי (18) וחברו איברהים (15), שהגיעו למושב ישע ממחנה הפליטים בצואלה ליד האן-יוניס. מוחמד הגיע במכונית, איברהים על אופנוי. שניהם — ללא תעודות.

מוחמד, איברהים, ושאר המסתנים יש נים במקומות עבודתם — בשדה הפתוח, באורווה, במיכנה עוב, מזונם — פיתות, זיתים, ירקות מהשדה, ומים מהברז. חלק גדול מהם מבכר לעבוד כמסתנים, מבלי שהיו רשומים במשרד-העבודה, כדי שלא יפסידו את זכותם להקצבת המזון שהם זכאים לה מטעם אונר"א. כפליטים מיבטלים. לאחרונה, החלו מגיעות יותר ויותר תלונות על תופעה מכוערת: האיכרים היתר דים מעסיקים את המסתנים האלו במשך כל השבוע, וכאשר מגיע יום התשלום, מופיע פתאום האיכר בשדה, מזהיר את ה' פועל להימלט על נפשו, מאחר שהמשטרה ואנשי שירות-התעסוקה עורכים טריקה ב' שטח. הערבי נמלט כל עוד נפשו בו, אינו מספיק לקבל את שכרו, ולא מגלה בכלל את הבלוף.

8.70 ל"י — נגד בטיחות המדינה. יתרה מזו — היו אף מקרים שאיכרים יהודים הופיעו בעצמם במשטרה, דיווחו על הימצאו של ערבי חסרת-תעודות בשיטתם. כאשר עוצרת המשטרה את הערבי, מתברר כי הוא עבד אצל האיכר שבוע תמים, לפני שזה נזכר למוסרו למשטרה.

אולם מעבידים אלה מגלים שהעסק לא משתלם. בכל מקרה כזה, מקפידים אנשי שירות-התעסוקה ששכרו של הפועל ישולם לו במלואו. לא רק זה: בקרוב יתקיימו בבאר-שבע כשישים משפטים נגד נוטרי עבודה שבגלל השמונה לירות שבעים שהם מרוויחים, מוכנים לאפשר מסלול-תנועה חופשי לחבלנים, העשויים להתערב בין ה' פועלים, מהרצועה לתוך שטח המדינה וה' זרה.

עולים

חובות יש — זכויות אין

יצחק ואוגינה ינקלביץ עלו לישראל לפני שמונה שנים, קיבלו דירה בשכונת רמת-אליהו בראשון-לציון. זמן קצר לאחר הגיעם למקום, נתבקשו בני-הזוג על-ידי שכנתם, לאה טלפר, לחתום עבורה כעריבים

בבוליביה אנשי המשטרה החדשאים של בוליביה בלהיפאז הבירה, דקות אחדות אחרי שחוסלו את אינטי פראדו, יורשו של צ'ה גבארה, השוטרים הלבושים אזרחית, חמושים בתת-מקלעים מסוגים שונים. אחד מהם, עליו מריאה החץ בתמונה, הוא תת-מקלע עוזי.

מאז החלה מדינת ישראל לייצא את תת-המקלע עוזי, בראשית העשור הנוכחי ואף מסרה את זכויות הייצור שלו לבית החרושת הבלגי לייצור נשק פ.נ.נ., עשה ה' עוזי דרך ארוכה, הפך לכלי נשק פופורי לארי בכל רחבי העולם.

הוא משמש כנשק אישי לבעלי דרגות בחיל-הרגלים ובחיל-האוויר הגרמני, הוא נמ' צא בידיהם של חיילים פרטוגליים הנלחמים במורדי אנגולה ובידי המורדים עצמם; הוא מהווה את נשקם האישי של הגורילות — שומרי-הראש של נשיא צרפת, ולפי עדויות שהתפרסמו בעתוני אירופה משתמשים בו גם לוחמי ביאפרה.

כתוצאה מייצוא הנשק מוצאת ישראל את עצמה לא אחת, מבלי שהרצה בכך, מעורבת בסיכסוכים שאין לה כל נגיעה ישירה אליהם. ספק אם העובדה שאנשי המשטרה-החשאית הבוליביאית מצויידים בעוזים, עוזרת להגביר את הפופולאריות של ישראל בעיני שותריהתופש בדרום אמריקה.

לאחרונה היו אלה הגרמנים שמצאו שיר מוש נוסף לעוזי. היה זה כאשר הציגו את הנגמ"ש הכבד החדש שלהם המארדו (בר-נה). נגמ"ש חדש זה, שהוא מעין טנק קל המסוגל לעבור מכשולי מים ובוץ, נקרא על שם חיית-המים הכבדה המסורבלת — הבונה. צוותו מונה 11 אנשים והוא מכיל סירות חידושים שאינה קיימת בנגמ"שים אחרים מסוגו בעולם. בין השאר, כל מערכת רכות הנהגה שלו וההיגוי הן אוטומטיות לחלוטין. מחירו של נגמ"ש כזה, שהי' בעל 600 כוחות סוס, הוא כ-700 אלף ל"י.

אחד החידושים הוא שהותקנו בו אשני כירוי עם תת-מקלעים המאפשרים לחימה מתוך הנגמ"ש. בכל צד של השריון הותקנו שני תת-מקלעים כאלה. הגרמנים בחרו לצורך זה את העוזי כמובן, כך שכל המארדו חמוש ב-4 תת-מקלעים עוזי.

ישראל לא זקבל נגמ"שים מסוג זה, אם תרצה בהם, מטעמים פוליטיים; אבל הגרמנים יכולים לקבל עוזים כמה שהם רוצים. (המשך בעמוד ב)

עם, כמרבית רעולים, ומלאי-אמונה ב' יהודי ארץ-הקודש, אליה זכו להגיע סוף-סוף, לא חלמו כלל שהם עלולים להינזק. מה גם, שהוכבר להם שוב ושוב שהביטחון

על הלאה שברצונה לקחת בבנק טפחות. ההלחאה נועדה לקנות חנות אותה קיבלה לאה מהסוכנות וממשרד-השיכון. הזוג ינקלביץ לא היסס. נדיבילב מטיב-